

[Ivar Nørgaard]

man frygtede, var unionsmålsætningen. Det var ikke det, Fremskridtspartiet frygtede; de frygtede alle de gode, sociale ting i Maastricht-forslaget. Men rundt omkring på møderne og i hele den offentlige debat fremstod det, at det, der nu var fare for, var, at vi viklede os ind i en tættere union, hvor vi måtte opgive at have vores selvstændige forsvar, hvor vi måtte opgive i det hele taget at være en selvstændig nation.

Og hvad hængte man det op på fra modstandernes side? Ikke fra Fremskridtspartiets, for dem hørte man slet ikke under hele den debat, der var ingen, der hørte og kendte Fremskridtspartiets standpunkter. Det var nogle helt andre standpunkter, der blev ført frem af 2. juni-bevægelsen osv., og det, man hørte dér, var, at de ville have sikkerhed for, at man kunne sige nej. Og nu får befolkningen den sikkerhed, for vi siger allerede nu nej.

Det, der var dengang, var, at man *kunne* sige nej. Nu *siger* man nej. Det er noget ganske andet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er fuldstændig korrekt, som det blev sagt af fru Annette Just, at det var et forenet Europa, et Europas Forenede Stater, nej'et angik. Jeg er totalt enig, og det var også det, vi i høj grad argumenterede for fra vores side.

Men hvad er det, der karakteriserer den udvikling? Det er jo den fælles mønt og den økonomiske politik og den økonomisk-politiske styring, der følger med det. Det er jo den fælles forsvarspolitik, den eventuelle fælles hær. Det er jo et fælles statsborgerskab, fælles politi. Det er jo alle de ting, vi nu er uden for. Det er derfor, at vi lagde vægt på de ting før 2. juni og lagde vægt på, at vi kunne få undtagelser fra de ting i det nationale kompromis, og dem har vi så fået undtagelser fra i Edinburghaftalen.

Derfor synes jeg, det er vigtigt at slå fast, at det nye i det her er, at det nu klart slås fast, at vi er uden for de ting, at der er sat bremseklodder i for Danmarks vedkommende i forhold til en udvikling, der kan gå i retning mod et Europas Forenede Stater. Og derfor forstår jeg ikke, at Fremskridtspartiet i den grad fokuserer på det spørgsmål. Jeg kunne da forstå, hvis man fokuserede på, at der kom lidt bedre sociale vilkår ind, lidt bedre forhold for lønmodtagerne. Vi ved jo godt, at Fremskridtspartiet lige-

som de meget ekstremt reaktionære engelske konservative er imod, at der skal lønmodtagerrettigheder ind i samarbejdet; man skal kun have den rå kapitalisme, der er i det indre marked. Det er vi da meget tilfredse med at man får lidt styring på. Men vi har hele tiden været imod udviklingen mod et Europas Forenede Stater, og det er det, vi gennem Edinburghaftalen får sat bremseklodder i for. Og derfor er det her meget fornuftigt.

Formanden:

Jeg må sige, at jeg har noteret de forskellige ned, der ønsker ordet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det er jo imponerende at høre alle de taler fra de forskellige her i dag, når det hele handler om, at Traktaten ikke har været genforhandlet. Det handler om, at der stadig står i præamblen, at man »har vedtaget at oprette en europæisk union, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede«, og så kommer striben af befuldmægtigede.

Det er jo også interessant at høre, at der er ingenting at være bange for, og der bliver ikke noget med Europas Forenede Stater.

Så må jeg lige minde de herrer og damer om, at grunden til, at der bliver en afstemning igen, er, at man ikke har accepteret befolkningens nej. Og grunden til, at man stadig væk er nødt til at gøre det, er, at vi afgiver suveræniteten, og det er grundlovsbestemt, at når man gør det, skal man spørge folket, om det ønsker at blive underlagt andre overmyndigheder. Og det er det, vi er ved at gøre mod det danske folk. Vi er ved at gøre det sådan, at det danske folk reelt fremover ikke mere er så meget herre i sit eget hus, som det er nu.

Jeg er da glad for, at hr. Ivar Nørgaard sagde, at han gik helt og fuldt ind for hel og fuld deltagelse i EF. Det understreger jo bare, at hr. Ivar Nørgaard er enig i i hvert fald den del af Traktaten, som jeg læste op.

Jeg synes også, at det var interessant at høre hr. Holger K. Nielsen sige, at vi satte bremseklodder i. Derved har hr. Holger K. Nielsen jo erkendt, at det kun er en pause, inden det kører videre til De Forenede Stater i Europa. Det er udtalt fra Kommissionen så sent som i de sidste dage, så det er vel ikke til at tage fejl af.